

یادداشت

سیاست، وحدت و عدالت
در فضاهای شهری

دیگری می گفت: «اینها تمام منطقه را در اختیار گرفته‌اند و هیچ راهی برای کسانی که می‌خواهند از خیابان‌های شمال میدان به خانه‌هاشان بروند، وجود ندارد و شهرداری هم تمهیداتی برای عبور ماشین‌ها برای ساکنان محلات شمال میدان نیندیشیده است. مجبوریم برای

ادامه از صفحه اول

عبور از شلوغی و طی دو قدم راه، ۱۴۰ هزار تومان پول اسنپ بدهیم...».

آقای دکتر پزشکیان اغلب ملاحظه می‌کنند و می‌گویند: «می‌توانم به برخی سخنان پاسخ دهم، اما وحدت برایم مهم‌تر است. به همین دلیل سکوت می‌کنم تا وحدت باقی بماند و کشور با عزت و سربلندی به مسیر خود ادامه دهد». اما کدام وحدت؟

واقعیت این است که نمایش، ما را از واقعیت روزه و اصل زندگی دور می‌کند. «نمایش مجموعه‌ای از تصاویر نیست، بلکه رابطه‌ای اجتماعی بین افراد است به واسطه قاب‌ها یا تصاویر. نمایش در آن واحد هم خود جامعه است، هم بخشی از جامعه و هم اسباب و وسیله وحدت بخشی به جامعه. به‌عنوان بخشی از جامعه، قطعا قسمتی است که تمام نگاه‌ها، توجه و آگاهی را به خود جلب می‌کند و تمرکز می‌بخشد. ولی چون بخشی جداشده است، به مکان نگاه دگرگون شده و آگاهی کاذب تبدیل می‌شود و وحدتی که به آن دست می‌یابد، چیزی نیست جز زبان رسمی جدایی با کسب‌تکی عام» (جامعه‌نمایش، گی دیور، ۱۹۶۷). در واقع نمایش اغلب پیامی هنری و سوررئال دارد که از حس واقعی از زندگی دور است. خیلی‌ها به درستی می‌گویند که امروز کشور در دوره‌ای بسیار حساس قرار دارد، هنوز صلح کامل برقرار نیست و... اما نادیده گرفتن تمام دردها و مطالبات اقتصادی و واقعی مردم برای ایجاد وحدت نیز خیالی بیش نیست.

آری، تبعیض در استفاده از فضا در کارنامه سیاست‌های شهری‌مان مشهود است. اگر هیئت‌های خودی از فضای شهر و میدان و خیابان‌ها برای انواع مراسم و تظاهرات استفاده کنند و راه بند بیاید، مانعی ندارد. چه خوب که آزادند و همه چیز راحت پیش می‌رود. اما برای انواع دست‌فروشان و جوانان معمولی که می‌خواهند در شهر راحت باشند و کار و تفریح جمعی بکنند نیز باید تسهیلاتی قائل شد. در گذشته‌ای نه‌چندان دور در تهران، نوروزگاه‌ها، کنسرت‌های موسیقی هزاران نفری در میدان مشق (نزدیک میدان امام خمینی) و رویدادهای زیبای میدان آزادی را داشتیم که خیلی مورد استقبال مردم قرار می‌گرفت، اما اکنون چند سالی است که آن رویدادهای مدنی تعطیل است؛ حتی کنسرت همایون در میدان آزادی محقق نشد.

البته که گردش و دورهمی شایه حق است، اما خوب است برای همه باشد. دوره آقای کرباسچی، شهردار اسبق تهران، پارک‌ها آباد شدند و نرده‌هایشان برداشته شد. اما امروز دور فضای باز تئاتر شهر را سال‌هاست بسته‌اند و نرده گذاشته‌اند؛ مکانی که اتفاقا برای کنسرت و گردهمایی عمومی عالی و مناسب است. اعتماد میان مردم عادی، دولت و شهرداری، یک ارتباط متقابل است که وجود و حضور در شهری امن را برای همه تأمین و تضمین می‌کند. اگر این اعتماد و هماهنگی دوجانبه نباشد و مردم دائما هزینه همه چیز را خودشان بدهند، می‌توان گفت دولت و شهرداری به فکر عامه مردم نبوده‌اند.

مژده عزیزخانی: سوریه پس از ۱۳ سال جنگ داخلی و نیم‌قرن حاکمیت حزب بعث و البته سال‌های طولانی تحریم، حالا تلاش می‌کند خود را به اقتصاد جهان گره بزند. کشور ویرانه جنگ و تحریم، این بار مسیری دیگر در پیش گرفته است تا از خاکستر آشوب برخیزد و به ساحل آرامش برسد. اقتصاد سوریه گرچه هم‌اکنون جز تلی از ویرانه صنعت نفت و گاز خود ندارد و به سختی نیازهای بازار داخلی خود را تأمین می‌کند، اما برگ برنده موقعیت جغرافیایی، امیدها را برای احیای این کشور زنده کرده است. پس از جنگ در خلیج فارس و انسداد تنگه هرمز، طرحی با عنوان چهار دریا با محوریت سوریه مطرح شد که این پروژه قرار است با احیای جایگاه سنتی سوریه در ترانزیت کالا و انرژی، چهار دریا خزر، مدیترانه، سیاه و خلیج فارس را به یکدیگر متصل کند و با مرکزیت ترکیه و سوریه تنگه هرمز را دور بزند.

بازگشت سوریه به اقتصاد جهانی

دسامبر ۲۰۲۴ نقطه‌عطفی در تاریخ معاصر سوریه رقم خورد. پس از ۱۳ سال جنگ داخلی و بیش از نیم‌قرن حاکمیت حزب بعث، بشار اسد به روسیه گریخت و مخالفان مسلح کنترل دمشق را به دست گرفتند. آنچه در پی این تحول رخ داد، نه‌فقط تغییر در ساختار قدرت، بلکه بازتعریف کامل جایگاه سوریه در منطقه بود. در فاصله یک سال، گره‌های تحریم یکی‌یکی گشوده شد، سرمایه‌گذاران غربی به دمشق بازگشتند و طرح‌های بلندپروازانه‌ای برای تبدیل سوریه به کریدور انرژی شرق مدیترانه روی میز قرار گرفت. مهم‌ترین تحول در مسیر احیای جایگاه انرژی سوریه، لغو تدریجی تحریم‌های بین‌المللی بود؛ روندی که با سقوط اسد آغاز شد و تا پایان سال ۲۰۲۵ به سرانجام رسید.

با سقوط نظام اسد در دسامبر ۲۰۲۴، گره‌های تحریم یکی‌یکی گشوده شد. آمریکا در ۱۳ می ۲۰۲۵ به‌طور رسمی اعلام کرد تحریم‌های سوریه لغو می‌شوند و در ژوئن همان سال، فرمان اجرایی پایان تحریم‌ها را امضا کرد. مهم‌ترین گام اما در دسامبر ۲۰۲۵ برداشته شد؛ وقتی کنکره آمریکا قانون سزاز که از سال ۲۰۱۹ اجازه تحریم هرگونه همکاری با سوریه را می‌داد، به‌طور دائمی لغو کرد. احمد الشرع، رئیس‌جمهور سوریه، ۱۹ دسامبر ۲۰۲۵ را «بخشستین روز سوریه بدون تحریم» اعلام کرد. اتحادیه اروپا نیز هم‌زمان با آمریکا، در ماه می ۲۰۲۵ تمام تحریم‌های اقتصادی سوریه را برداشت. بریتانیا در آوریل ۲۰۲۵ محدودیت‌های بخش‌های مالی و انرژی را لغو کرد و سازمان ملل در نوامبر ۲۰۲۵ تحریم‌های علیه رئیس‌جمهور سوریه را برطرف کرد. تا پایان سال ۲۰۲۵، مهم‌ترین موانع حقوقی و اقتصادی پیش‌روی سرمایه‌گذاری در سوریه برداشته شد؛ هرچند تحریم‌های هدفمند

۲۰۲۵، تمام تحریم‌های اقتصادی خود علیه سوریه را لغو کرد تا از گذار سیاسی، بهبود اقتصادی و بازسازی این کشور حمایت کند. این نزدیکی به غرب در تضاد کامل با فاصله‌گذاری تدریجی سوریه از متحدان سنتی خود، مانند روسیه بود. دمشق در اوایل سال ۲۰۲۵، قرارداد مدیریت بندر طرطوس را که در سال ۲۰۱۹ با مسکو امضا شده بود، لغو کرد.

یک‌تاری ترکیه در سوریه

در میان همه بازیگران بین‌المللی، ترکیه بیش از هر کشور دیگری از پنجره فرصت ایجادشده در سوریه بهره‌برداری کرده است. آنکارا که در جریان جنگ داخلی از گروه‌های مخالف اسد حمایت می‌کرد و میزبان میلیون‌ها پناه‌جوی سوری بود، پس از سقوط نظام اسد، به تأثیرگذارترین بازیگر خارجی در سوریه تبدیل شد. ترکیه نه‌تنها از لحاظ سیاسی با دولت جدید سوریه همسو شده، بلکه از نظر اقتصادی نیز سرمایه‌گذاری‌های گسترده‌ای را در این کشور آغاز کرده است. مهم‌ترین پروژه انرژی میان دو کشور، خط لوله گاز کیلیس-حلب است. این خط لوله که در جریان جنگ سوریه به شدت آسیب دیده بود، در دوم آگوست ۲۰۲۵ با حضور وزیران انرژی ترکیه، سوریه، جمهوری آذربایجان و رئیس صندوق توسعه قطر افتتاح شد. ظرفیت انتقال این خط لوله روزانه شش میلیون مترمکعب گاز طبیعی است و گاز جمهوری آذربایجان را از طریق خاک ترکیه به نیروگاه‌های حلب و حمص می‌رساند. فراتر از همکاری‌های اقتصادی، ترکیه به دنبال تثبیت جایگاه خود به‌عنوان

علیه چهره‌های رژیم اسد و محدودیت‌های امنیتی کمکان پابرجاست. نزدیک به یک سال پس از سقوط نظام اسد، شاید هیچ تحولی به اندازه تغییر مسیر سیاست خارجی سوریه به سمت بلوک غرب، نشان‌دهنده عمق دگرگونی‌های این کشور نباشد. این تغییر، یک انتخاب تاکتیکی صرف نیست؛ پاسخی حیاتی به نیاز مبرم اقتصادی برای بازسازی کشوری است که زیرساخت‌هایش در ۱۳ سال جنگ، خاکستر شده است. شاید مهم‌ترین نماد این تحول، سفر تاریخی احمد الشرع، رئیس‌جمهور سوریه، به واشینگتن در نوامبر ۲۰۲۵ باشد. سفری که در آن، او به‌عنوان اولین رهبر سوریه پس از استقلال این کشور در سال ۱۹۴۶ پا به کاخ سفید گذاشت. این دیدار با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، اوج یک تحول بود؛ زیرا کمتر از یک سال پیش، الشرع که رهبری مخالفان مسلح را بر عهده داشت، هدف جایزه ۱۰ میلیون دلاری آمریکا بود و نامش در فهرست تروریست‌های بین‌المللی قرار داشت. حالا او به‌عنوان رئیس‌جمهور یک کشور در حال گذار، میهمان کاخ سفید بود و در مصاحبه‌ای با فاکس نیوز، از آن به‌عنوان نقطه آغازی برای روابط راهبردی با آمریکا یاد کرد. تمایل به غرب، تنها به آمریکا محدود نماند؛ سوریه با سرعت هرچه تمام‌تر، درهای خود را به روی اروپا نیز گشود. در سپتامبر ۲۰۲۵، الشرع در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی کرد؛ اولین حضور یک رئیس‌جمهور سوریه در این نهاد بین‌المللی پس از ۱۹۶۷. او در این نشست، سقوط نظام اسد را «آغاز فاز تاریخی جدیدی» خواند و بر اشتراک منافع با غرب تأکید کرد. اروپا نیز به سرعت به این تغییرات پاسخ داد. اتحادیه اروپا در می

از پایان تحریم تا احیای کریدور انرژی شرق مدیترانه؛ تلاش‌های کشورهای جنگ‌زده برای خروج از بن‌بست و ویرانی

ترمیم سوریه

تأثیرگذارترین بازیگر خارجی در سوریه است. دولت جدید سوریه نیز دانشجویان نظامی و نیروهای ارتش خود را برای آموزش به ترکیه فرستاده و هماهنگی‌های امنیتی نزدیکی را با آنکارا آغاز کرده است. مشارکت هاگان فیدان، وزیر خارجه ترکیه، در نشست‌های مقامات سوریه و آمریکایی، نشان‌دهنده عمق نفوذ ترکیه در میان سیاست‌مداران جدید سوریه است. در این میان، ترکیه در سوریه به دنبال تثبیت جایگاه خود به‌عنوان دروازه اصلی ورود انرژی به اروپا از طریق سوریه است و با سرمایه‌گذاری‌های کلان خود در بخش‌های نفت، گاز، برق و زیرساخت‌های انرژی، عملاً نقشی محوری در آینده انرژی این کشور ایفا می‌کند. از آن سو اهمیت سوریه برای بلوک غرب فراتر از منابع داخلی آن است. موقعیت جغرافیایی ممتاز این کشور در کرانه مدیترانه، آن را به یک کریدور طبیعی برای انتقال نفت و گاز از خلیج فارس به اروپا تبدیل کرده است؛ مسیری که می‌تواند تنگه هرمز و وابستگی به روسیه را دور بزند. با اختلالات اخیر در تنگه هرمز، اهمیت این مسیرهای جایگزین بیش از پیش آشکار شده است.

سوریه و چهار دریا

طرح «چهار دریا» یک شبکه یکپارچه از کریدورهای انرژی، حمل‌ونقل و ارتباطات است که هدف آن اتصال چهار پهنه آبی کلیدی یعنی خلیج فارس، دریای مدیترانه، دریای خزر و دریای سیاه از طریق خاک سوریه و ترکیه است. این طرح که با نام «ابتکار کریدور ۹» نیز شناخته می‌شود، به دنبال تبدیل سوریه و ترکیه به یک هاب (مرکز) بزرگ برای انتقال و توزیع انرژی در قرن بیست‌ویکم است. نقطه‌عطف اصلی در مارس ۲۰۲۶ رقم خورد؛ زمانی که «تام باراک»، فرستاده ویژه آمریکا در امور سوریه، این مفهوم را در شورای اتلانتیک به‌طور رسمی احیا کرد. این طرح شامل احیای شبکه عظیمی از خطوط لوله موجود و پیشنهادی است:

خط لوله کرکوک-بائیس: این خط لوله تاریخی که از دهه ۱۹۵۰ وجود داشته و از سال ۲۰۰۳ تعطیل شده، در دستور کار احیا قرار دارد. هزینه بازسازی آن حدود ۴.۵ میلیارد دلار برآورد شده است و ظرفیت انتقال آن تا ۳۰۰ هزار بشکه در روز خواهد بود. عراق و سوریه در حال هماهنگی برای بازسازی این خط لوله هستند و انتظار می‌رود تا پایان سال ۲۰۲۶ ثبات بیشتری در تولید نفت سوریه حاصل شود.

خط لوله گاز قطر-ترکیه: این پروژه که در سال ۲۰۰۹ با وتوی اسد متوقف شد، اکنون با حمایت آمریکا، ترکیه و قطر دوباره روی میز قرار گرفته است. هدف آن انتقال گاز از میدان شمالی قطر از طریق عربستان، اردن و سوریه به ترکیه و سپس اروپاست.

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

امسال نذری خود را متفاوت ادا کنید
وجه نقد و غذای خشک به جای غذای گرم

هر روز یک وعده مهربانی

خیریه معلولین ذهنی وحدت
(شبانه روزی)

حمایت آنلاین

charityvahdat.ir

vahdatiha

ارتباط با ما

۰۹۳۰ ۴۶۶ ۱۵ ۳۹

حمایت حضوری

میدان هروی، خیابان افشاری، ساقدوش

کوچه وحدت، پلاک ۴

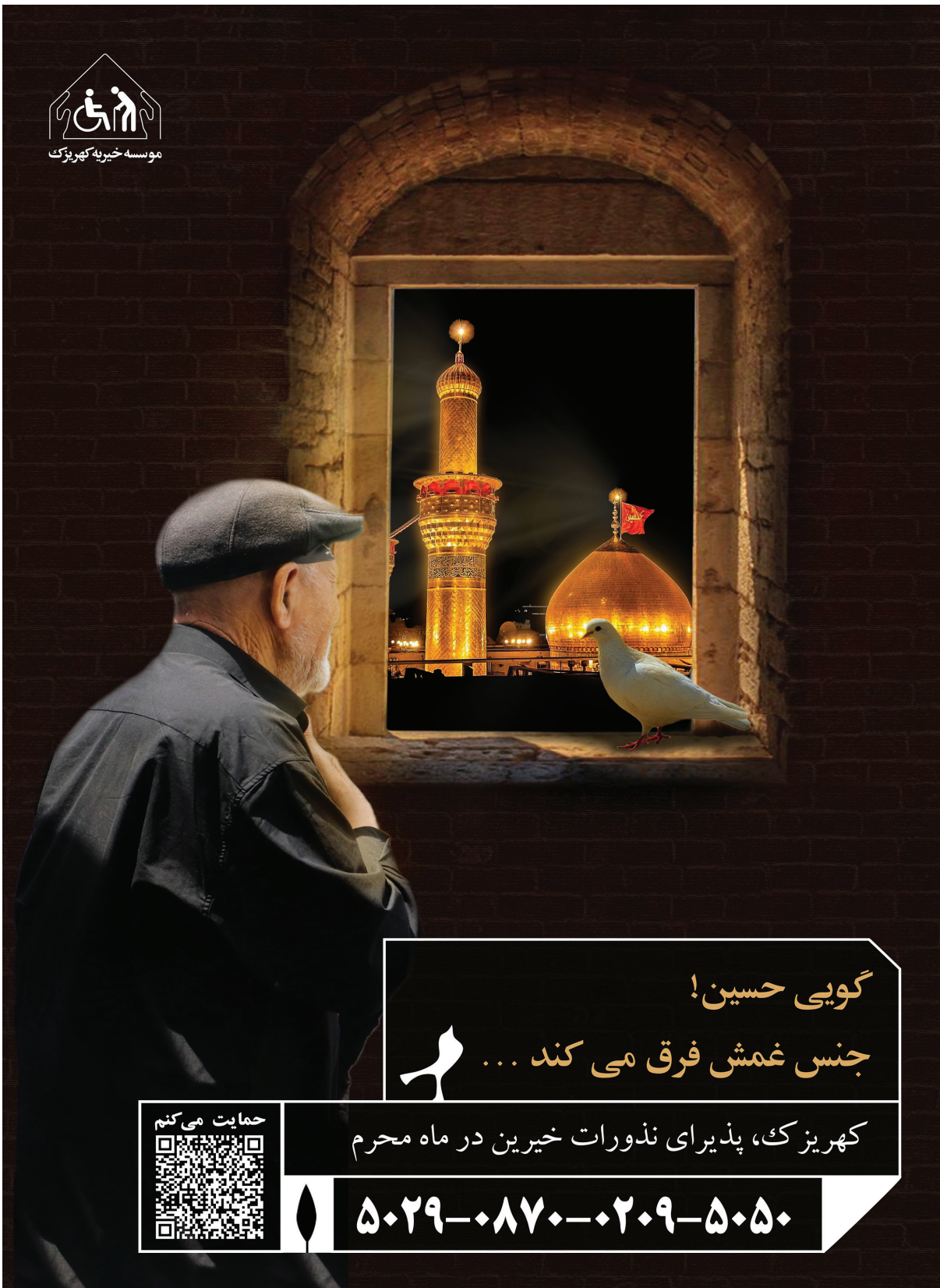
۲۲۹۴۷۰۱۴

شماره کارت جهت کمک‌های مردمی

بانک اقتصاد نوین ۶۶۵۳ ۰۰۰۴ ۱۲۷۰ ۶۲۷۴

بانک پاسارگاد ۵۰۲۱ ۰۰۶۷ ۲۹۷۰ ۵۰۲۲

محرم، فرصتی برای مهربانی ماندگار

گوی حسین!

جنس غمش فرق می‌کند ...

کهریزک، پذیرای نذورات خیرین در ماه محرم

۵۰۵۰-۲۰۹-۰۸۷۰-۵۰۲۹

حمایت می‌کنم

